COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 23.7.2024
COM(2024) 324 final

2024/0188 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

privind suspendarea anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Somalia

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

În conformitate cu articolul 25a alineatul (2) din Codul de vize[1], Comisia ar trebui să evalueze în mod regulat cooperarea țărilor terțe în materie de readmisie și să prezinte un raport Consiliului cel puțin o dată pe an.

Pe baza acestor evaluări și ținând seama de măsurile luate de Comisie pentru a îmbunătăți nivelul de cooperare în materie de readmisie și relațiile generale ale Uniunii cu țara terță în cauză, Comisia poate concluziona că aceasta nu cooperează suficient și că, prin urmare, este necesar să se întreprindă acțiuni. Într-un astfel de caz, în conformitate cu articolul 25a alineatul (5) litera (a) din Codul de vize, Comisia prezintă o propunere de decizie de punere în aplicare a Consiliului de suspendare a aplicării anumitor dispoziții ale Codului de vize pentru resortisanții țării terțe respective. Comisia își continuă eforturile constante de îmbunătățire a cooperării cu țara terță în cauză.

• Cazul Somaliei

Cooperarea cu Somalia în ceea ce privește readmisia resortisanților săi în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre ale UE rămâne insuficientă, fapt raportat de statele membre și demonstrat de rata scăzută de returnare (numărul returnărilor efectuate în comparație cu numărul deciziilor de returnare emise împotriva resortisanților acestei țări terțe[2], 4 % în 2023) și de scăderea ratei de eliberare (numărul de documente de călătorie eliberate de țări terțe în comparație cu numărul de cereri de readmisie transmise de statele membre).

Aproape toate statele membre se confruntă cu provocări persistente în ceea ce privește stabilirea unui dialog semnificativ și a unui angajament cu Somalia în materie de readmisie, în special în ceea ce privește returnările forțate.

În cadrul evaluărilor continue efectuate de Comisie pe baza unor date și informații furnizate de statele membre, a discuțiilor din cadrul grupurilor de lucru relevante ale Consiliului și al reuniunilor grupurilor de experți, precum și de instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, statele membre au raportat cu privire la mai multe aspecte care afectează diferitele etape ale procesului de readmisie, inclusiv cu privire la identificarea resortisanților Somaliei, eliberarea documentelor de călătorie provizorii și organizarea operațiunilor de returnare. Întârzierile mari cu care Somalia răspunde cererilor de readmisie ale statelor membre sau lipsa unui răspuns îngreunează procesul de identificare, ceea ce înseamnă că acest proces are ca rezultat foarte rar eliberarea de documente de călătorie sau organizarea de operațiuni de returnare. În 2023, statele membre au încercat să deruleze doar un număr redus de operațiuni de returnare din cauza lipsei de cooperare a Somaliei pe parcursul întregului proces.

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

[2] În conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală.

Ca urmare a evaluărilor anterioare efectuate în temeiul articolului 25a din Codul de vize, UE a depus eforturi pentru a consolida dialogul cu Somalia vizând să abordeze obstacolele din calea cooperării în materie de readmisie. UE a transmis în repetate rânduri autorităților competente necesitatea de a îmbunătăți cooperarea în materie de readmisie, atât oral, cât și în scris, la nivel politic și tehnic, la Bruxelles și la Mogadiscio. Aceste eforturi nu au avut însă ca rezultat îmbunătățirea necesară a cooperării.

Pe baza considerentelor de mai sus, având în vedere faptul că situația nu s-a îmbunătățit în pofida măsurilor luate până în prezent de UE și de statele sale membre pentru a ameliora cooperarea în materie de readmisie și ținând seama de relațiile generale ale UE cu Somalia, se consideră că nivelul de cooperare a Somaliei cu UE în materie de readmisie nu este suficient și că este necesar să se întreprindă acțiuni.

- **Relațiile generale ale Uniunii cu Somalia**

Somalia este un partener important pentru UE în regiunea Cornului Africii. Parteneriatul integrat al UE cu Somalia se încadrează în Strategia UE pentru Cornul Africii[3], care este bazată pe dezvoltare socială și umană, comerț, integrare regională, pace și securitate. Potrivit UNHCR, Somalia găzduiește 30 000 de refugiați și aproape 3 milioane de persoane strămutate în interiorul țării.

UE a investit masiv și într-un mod cuprinzător în stabilitatea Somaliei, punând la dispoziția acestei țări un sprijin de peste 3,5 miliarde EUR pentru perioada 2014-2022. Guvernul a convenit asupra unei foi de parcurs operaționale comune[4] în mai 2023, care stabilește domeniile prioritare și servește drept bază pentru colaborarea dintre Somalia și UE. Aceasta cuprinde trei piloni, și anume politica favorabilă incluziunii și democratizarea, securitatea și stabilizarea și creșterea socioeconomică.

Programul de sprijin bugetar pentru Somalia intitulat Contractul de consolidare a statului și a rezilienței a fost esențial pentru ca această țară să ajungă la punctul de finalizare a inițiativei țărilor sărace puternic îndatorate (HIPC) în decembrie 2023, prin abordarea punerii în aplicare a unor reforme esențiale, cum ar fi îmbunătățirea gestionării numerarului, gestionarea finanțelor publice, modernizarea administrației vamale și fiscale și facilitarea lichidării arieratelor Somaliei la instituțiile financiare internaționale.

Țara beneficiază de acces la piața europeană fără taxe vamale și fără contingente în temeiul regimului „Totul în afară de arme”[5].

Programul indicativ multianual pentru Somalia din cadrul Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională[6] (IVCDCI) pentru perioada 2021-2024 se ridică la 257 de milioane EUR și este conceput pentru a aborda cauzele profunde ale instabilității și fragilității și pentru a promova procesele de consolidare a statului, pentru a sprijini dezvoltarea economică durabilă și favorabilă incluziunii și pentru a atenua impactul dezastrelor naturale și al strămutărilor asupra grupurilor celor mai vulnerabile.

---

3 Cornul Africii: o prioritate geo-strategică pentru UE – Concluziile Consiliului

4 Priorități pentru cooperarea UE-Somalia (Foaie de parcurs operațională comună), mai 2023.

5 Regulamentul (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului.

6 Programul indicativ multianual (2021-2027), Republica Federală Somalia.

Somalia este membră a Autorității interguvernamentale pentru Dezvoltare și în prezent înlocuiește Sudanul în Comitetul director al Procesului de la Khartoum. La 6 iunie 2023, Somalia a fost aleasă ca membru nepermanent al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite pentru perioada 2025-2026.

- **Măsuri privind vizele**

Domeniul de aplicare al măsurilor

Decizia de punere în aplicare a Consiliului ar trebui să suspende temporar aplicarea anumitor dispoziții ale Codului de vize pentru resortisanții Somaliei. Cu toate acestea, suspendarea nu ar trebui să li se aplice membrilor de familie somalezi ai cetățenilor (mobili) ai UE care intră sub incidența Directivei 2004/38/CE[7] și nici membrilor de familie somalezi ai resortisanților țărilor terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țara terță în cauză, pe de altă parte. În aceeași ordine de idei, suspendarea nu ar trebui să li se aplice membrilor de familie ai resortisanților Regatului Unit care sunt beneficiari ai Acordului de retragere, cu condiția ca membrii de familie să aibă dreptul de a depune o cerere de viză în temeiul Acordului de retragere pentru a se alătura beneficiarului în statul-gazdă al Acordului de retragere.

Niciun stat membru nu este prezent sau reprezentat în Somalia în scopul eliberării vizelor. În prezent, șase state membre nu recunosc niciun document de călătorie eliberat de Somalia, iar alte șapte state recunosc doar pașapoartele diplomatice sau de serviciu. Pe pașapoarte nerecunoscute nu se poate aplica o viză pentru a călători în statul membru (statele membre) respectiv(e). În cazul în care un stat membru aplică o viză pe un document de călătorie somalez pe care îl recunoaște, viza respectivă este valabilă numai pentru teritoriul statelor membre care recunosc documentul de călătorie și nu pentru întregul spațiu Schengen. Prin urmare, resortisanții Somaliei care dețin documente de călătorie nerecunoscute ar trebui să obțină documente de călătorie eliberate de o altă țară dacă intenționează să călătorească către un stat membru (state membre) care nu recunoaște (nu recunosc) documentele somaleze. Statele membre care nu recunosc documentele somaleze pot aplica, de asemenea, o viză cu valabilitate teritorială limitată pe o foaie separată, dar această soluție este rareori utilizată în practică, deoarece cererile de viză bazate pe un document de călătorie nerecunoscut sunt, de obicei, considerate inadmisibile, cu excepția cazului în care există circumstanțe excepționale ce justifică călătoria (de exemplu, din motive umanitare).

În 2022, resortisanții somalezi au depus 1 600 de cereri de viză, iar în 2023 – 2 600 de cereri, ceea ce a dus la eliberarea a 1 000 și, respectiv, a 1 600 de vize în cei doi ani.

Conținutul măsurilor privind vizele

Cooperarea insuficientă a Somaliei în materie de readmisie justifică suspendarea temporară a tuturor articolelor menționate la articolul 25a alineatul (5) litera (a) din Codul de vize: suspendarea posibilității de a renunța la cerințele privind documentele justificative pe care

[7] Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

trebuie să le prezinte solicitanții de viză, menționate la articolul 14 alineatul (6); suspendarea perioadei generale de prelucrare de 15 zile calendaristice menționată la articolul 23 alineatul (1) (care, în consecință, exclude și aplicarea normei care permite prelungirea acestei perioade până la maximum 45 de zile numai în cazuri individuale, ceea ce înseamnă că perioada standard de prelucrare devine de 45 de zile); suspendarea eliberării vizelor cu intrări multiple (VIM) în conformitate cu articolul 24 alineatele (2) și (2c) și suspendarea scutirii opționale de la plata taxei de viză pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) litera (b).

Perioada de aplicare a măsurilor privind vizele

Codul de vize prevede că măsurile privind vizele se aplică temporar, dar nu există obligația de a se indica o anumită perioadă de aplicare a măsurilor respective în decizia de punere în aplicare. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 25a alineatul (6) din Codul de vize, Comisia ar trebui să evalueze continuu progresele privind cooperarea în materie de readmisie pe baza indicatorilor prevăzuți la articolul 25a alineatul (2) din Codul de vize, inclusiv în ceea ce privește asistența oferită pentru identificarea în timp util a persoanelor aflate în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre, eliberarea promptă a documentelor de călătorie și organizarea operațiunilor de returnare. Comisia va raporta dacă se poate constata o îmbunătățire substanțială și susținută a cooperării cu țara terță în cauză în materie de readmisie și, ținând seama și de relațiile generale ale Uniunii cu țara terță respectivă, poate prezenta Consiliului o propunere de abrogare sau de modificare a deciziei de punere în aplicare. În schimb, dacă măsurile privind vizele implementate în conformitate cu decizia de punere în aplicare s-au dovedit ineficace, ar trebui să se analizeze posibilitatea declanșării celei de a doua etape a mecanismului, prevăzută la articolul 25a alineatul (5) litera (b) din Codul de vize.

În temeiul articolului 25a alineatul (7) din Codul de vize, în termen de cel mult șase luni de la intrarea în vigoare a deciziei de punere în aplicare, Comisia va prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește cooperarea respectivei țări terțe în materie de readmisie.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Decizia propusă este conformă cu Codul de vize, în care sunt stabilite normele armonizate ale politicii comune în domeniul vizelor care reglementează procedurile și condițiile de eliberare a vizelor pentru șederile preconizate pe teritoriul statelor membre care nu depășesc 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

UE promovează o abordare cuprinzătoare privind migrația și strămutarea forțată, bazată pe valori și responsabilități comune, asigurând respectarea tuturor drepturilor și obligațiilor fundamentale în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a UE. Unul dintre pilonii Pactului privind migrația și azilul, adoptat în mai 2024, care oferă o abordare cuprinzătoare de consolidare și integrare a principalelor politici ale UE în materie de migrație, azil, gestionarea frontierelor și integrare, este includerea migrației în parteneriatele internaționale pentru prevenirea plecărilor ilegale, combaterea introducerii ilegale de migranți, cooperarea în materie de readmisie și promovarea căilor legale de migrație.

Cooperarea dintre statele membre și țările terțe în ceea ce privește readmisia resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală este un element important al acestei politici.

Pentru a consolida astfel de parteneriate cuprinzătoare și pentru a asigura cooperarea deplină a țărilor terțe, Consiliul European a solicitat UE să mobilizeze toate instrumentele disponibile, inclusiv cooperarea pentru dezvoltare, comerțul sau măsurile în materie de vize[8].

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), articolul 25a alineatul (5) litera (a).

• Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

Nu se aplică.

• Proporționalitatea

Măsurile propuse, al căror scop este de a îmbunătăți cooperarea Somaliei în materie de readmisie a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, sunt proporționale cu obiectivul urmărit. Aceste măsuri nu afectează posibilitatea solicitanților de a solicita și de a primi vize, ci vizează anumite aspecte referitoare la procedura de eliberare a vizei. În plus, anumite categorii de persoane sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei decizii.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Evaluările ex post/verificarea adecvării legislației existente

Nu se aplică.

• Consultările cu părțile interesate

Nu se aplică.

• Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate

Nu se aplică.

• Evaluarea impactului

Nu se aplică.

• Adecvarea reglementărilor și simplificarea

Nu se aplică.

• Drepturile fundamentale

Măsurile propuse nu afectează posibilitatea de a solicita și de a primi vize și respectă toate drepturile fundamentale ale solicitanților, în special dreptul la respectarea vieții de familie.

[8] Documentul EUCO 22/21 (17).

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Nu se aplică.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Nu se aplică.

- **Documentele explicative (în cazul directivelor)**

Nu se aplică.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 definește domeniul de aplicare al deciziei de punere în aplicare propuse.

Alineatele (1) și (2) precizează că dispozițiile se aplică numai resortisanților Somaliei care sunt supuși obligației de a deține viză, nu și celor care sunt exonerați în temeiul articolului 4 sau 6 din Regulamentul (UE) 2018/1806.

Alineatul (3) exclude din domeniul de aplicare al deciziei propuse solicitanții de viză care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE sau membri de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii, în temeiul unui acord încheiat între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țara terță în cauză, pe de altă parte. Membrii de familie ai resortisanților Regatului Unit care sunt beneficiari ai Acordului de retragere sunt, de asemenea, excluși din domeniul de aplicare al deciziei propuse, cu condiția ca membrii de familie să aibă dreptul de a depune o cerere de viză în temeiul Acordului de retragere pentru a se alătura beneficiarului în temeiul Acordului de retragere.

Alineatul (4) precizează că decizia propusă nu aduce atingere obligațiilor internaționale ale statelor membre.

Articolul 2 prevede că aplicarea următoarelor dispoziții din Codul de vize se suspendă temporar pentru resortisanții Somaliei care intră în domeniul de aplicare al deciziei propuse:

- posibilitatea ca statele membre să renunțe la cerința de a prezenta un set complet de documente justificative. Aceasta înseamnă că, la fiecare cerere, toți solicitanții vor trebui să prezinte un set complet de documente justificative care să ateste îndeplinirea condițiilor de intrare prevăzute în Codul frontierelor Schengen;
- posibilitatea ca statele membre să renunțe la taxa de viză pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu. Solicitanților din această categorie li se va aplica taxa de viză standard de 90 EUR;
- timpul standard de prelucrare de 15 zile pentru luarea unei decizii cu privire la o cerere. Aceasta înseamnă că statele membre vor avea la dispoziție 45 de zile pentru a decide cu privire la cereri;
- normele privind eliberarea vizelor cu intrări multiple. Aceasta înseamnă că, în principiu, se vor elibera numai vize cu o singură intrare.

Articolul 3 precizează că măsurile intră în vigoare la data notificării deciziei către statele membre.

Articolul 4 cuprinde lista destinatarilor deciziei propuse, și anume statele membre relevante.

2024/0188 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

privind suspendarea anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Somalia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)[9], în special articolul 25a alineatul (5) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Cooperarea cu Somalia în materie de readmisie a fost evaluată ca fiind insuficientă în temeiul articolului 25a alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009. Sunt necesare îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește cooperarea cu privire la toate etapele procesului de readmisie, inclusiv pentru a asigura faptul că Somalia cooperează în mod eficace în ceea ce privește identificarea, eliberarea documentelor de călătorie provizorii și operațiunile de returnare în timp util și în mod previzibil, atât pentru returnările forțate, cât și pentru cele voluntare.

(2) Cu foarte puține excepții, statele membre se confruntă cu provocări persistente, din cauza lipsei unor interlocutori clar identificați și a lipsei de răspunsuri la cererile de readmisie și de eliberare a documentelor de călătorie provizorii, în special în ceea ce privește returnările forțate.

(3) Ținând seama de măsurile luate până în prezent de Comisie pentru a îmbunătăți nivelul de cooperare și relațiile generale ale Uniunii cu Somalia, Somalia nu cooperează suficient cu Uniunea în materie de readmisie și este necesar să se întreprindă acțiuni.

(4) Prin urmare, aplicarea anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 ar trebui suspendată temporar pentru resortisanții Somaliei care sunt supuși obligației de a deține viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului[10]. Obiectivul este de a încuraja autoritățile somaleze să întreprindă acțiunile necesare pentru îmbunătățirea cooperării în materie de readmisie.

(5) Dispozițiile suspendate temporar ar trebui să fie cele menționate la articolul 25a alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009: suspendarea posibilității de a renunța la cerințele privind documentele justificative care trebuie prezentate de

[9] JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

[10] Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație (codificare) (JO L 303, 28.11.2018, p. 39).

solicitanții de viză, menționată la articolul 14 alineatul (6), suspendarea perioadei generale de prelucrare de 15 zile calendaristice, menționată la articolul 23 alineatul (1) (lucru care, în consecință, exclude, de asemenea, aplicarea normei care permite prelungirea acestei perioade până la maximum 45 de zile numai în cazuri individuale, ceea ce înseamnă că perioada standard de prelucrare devine de 45 de zile), suspendarea eliberării vizelor cu intrări multiple, în conformitate cu articolul 24 alineatele (2) și (2c), și suspendarea scutirii opționale de la plata taxei de viză pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu, în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) litera (b).

(6) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere aplicării Directivei 2004/38/CE, care extinde dreptul la liberă circulație la membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii, indiferent de cetățenia lor, atunci când îl însoțesc pe acesta sau i se alătură. Prin urmare, prezenta decizie nu ar trebui să li se aplice membrilor de familie ai unui cetățean al Uniunii cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE sau membrilor de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și o țară terță. Același lucru este valabil și pentru membrii de familie ai resortisanților Regatului Unit care beneficiază de Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice[11] (Acordul de retragere), cu condiția ca membrul de familie să aibă dreptul să se alăture beneficiarului Acordului de retragere în statul-gazdă și să solicite o viză în acest scop.

(7) Măsurile prevăzute în prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor de drept internațional care le revin statelor membre, inclusiv în calitate de țări-gazdă ale organizațiilor interguvernamentale internaționale sau ale conferințelor internaționale convocate de Organizația Națiunilor Unite sau de alte organizații interguvernamentale internaționale găzduite de statele membre. Prin urmare, suspendarea temporară nu ar trebui să li se aplice resortisanților Somaliei care solicită o viză în măsura în care acest lucru este necesar pentru ca statele membre să își îndeplinească obligațiile care le revin în calitate de țări-gazdă ale unor astfel de organizații sau ale unor astfel de conferințe.

(8) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere posibilității solicitanților de a cere și de a li se acorda vize, cu respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(9) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezenta decizie constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezenta decizie dacă o va pune în aplicare în legislația sa națională.

(10) Prezenta decizie nu constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului[12]; prin urmare,

---

11 Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7).

12 Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(11) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea *acquis-ului* Schengen[13], care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului[14].

(12) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen[15], care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului[16].

(13) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen[17], care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului[18].

(14) În ceea ce privește Ciprul, prezenta decizie constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care are în alt mod legătură cu acesta, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Prezenta decizie li se aplică resortisanților Somaliei care sunt supuși obligației de a deține viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806.

---

13 JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

14 Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

15 JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

16 Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

17 JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

18 Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

2. Prezenta decizie nu li se aplică resortisanților Somaliei care sunt exonerați de obligația de a deține viză în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1806 sau pentru care statele membre au prevăzut excepții de la obligația de a deține viză în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) 2018/1806.

3. Prezenta decizie nu li se aplică resortisanților Somaliei care sunt:

   (a) membri de familie ai unui cetățean al Uniunii cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE atunci când însoțesc cetățeanul Uniunii sau i se alătură acestuia sau

   (b) membri de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și o țară terță sau

   (c) membri de familie ai unui resortisant al Regatului Unit care este beneficiar al Acordului de retragere, cu condiția ca membrii de familie să aibă dreptul de a se alătura beneficiarului Acordului de retragere în statul-gazdă și să solicite o viză în acest scop.

4. Prezenta decizie nu aduce atingere cazurilor în care unui stat membru îi revine o obligație de drept internațional, și anume:

   (a) în calitate de țară-gazdă a unei organizații interguvernamentale internaționale;

   (b) în calitate de țară-gazdă a unei conferințe internaționale convocate de Organizația Națiunilor Unite sau de alte organizații interguvernamentale internaționale găzduite de un stat membru sau desfășurate sub auspiciile acestora;

   (c) în temeiul unui acord multilateral care conferă privilegii și imunități;

   (d) în temeiul Tratatului de conciliere (Tratatul de la Lateran) încheiat în 1929 între Sfântul Scaun (Statul Cetății Vaticanului) și Italia, astfel cum a fost modificat ultima dată.

Articolul 2

Aplicarea următoarelor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 se suspendă temporar:

(a) articolul 14 alineatul (6);

(b) articolul 16 alineatul (5) litera (b);

(c) articolul 23 alineatul (1);

(d) articolul 24 alineatele (2) și (2c).

Articolul 3

Prezenta decizie produce efecte de la data notificării sale.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei, Republicii Bulgaria, Republicii Cehe, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Croația, Republicii Italiene, Republicii Cipru,

Republicii Letonia, Republicii Lituania, Marelui Ducat al Luxemburgului, Ungariei, Republicii Malta, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Austria, Republicii Polone, Republicii Portugheze, României, Republicii Slovenia, Republicii Slovace, Republicii Finlanda și Regatului Suediei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele